

N:o 307.

Tasavallan suojelulaki.

Annettu Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1939.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §.

Milloin valtakuntaa uhkaa ulkonainen vaara taikka kiihoitustoimintaa, joka tähtää voimassaolevan valtiojärjestyksen järkyttämiseen tai kumoamiseen taikka koskee valtakunnan suhteita muihin valtioihin, harjoitetaan sellaisessa muodossa tai laajuudessa, että se vaarantaa valtakunnan ulkonaista turvallisuutta tai muita valtakunnan elinetoja, taikka jos yleinen järjestys ja turvallisuus ovat vakavasti uhattuina tai niitä on huomattavasti häiritty, on tasavallan presidentillä, sen estämättä, mitä hallitusmuodon 6 §:n 1 momentissa henkilökohtaisen vapauden turvasta, 7 §:n 1 momentissa Suomen kansalaisen oikeudesta vapaasti valita asuinpaikkansa ja kulkea paikakunnasta toiseen, 10 §:ssä paino- ja kokoontumisvapaudesta sekä 11 ja 12 §:ssä

on säädetty, valta antaa asetuksella säännöksiä, jotka vaaran torjumiseksi, järjestyksen ja turvallisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi taikka kiihoitustoiminnan estämiseksi harkitaan välttämättömiksi.

2 §.

Tämän lain nojalla annetuista asetuksista on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, ellei eduskunta ole koolla, niin pian kuin eduskunta on kokoontunut, ja on ne kumottava, mikäli eduskunta niin päättää.

3 §.

Tämä laki on voimassa 31 päivään joulukuuta 1942, jolloin myös sen perusteella annetut asetukset viimeistään raukeavat.

Helsingissä 6 päivänä lokakuuta 1939.

Tasavallan Presidentti

KYÖSTI KALLIO.Oikeusministeri *A. E. Rautavaara.*